

981.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 listopada 1922 r.

o utworzeniu miasta Serocka w powiecie Pułtuskim.

Na zasadzie art. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lutego 1920 r. (Dz. U. R. P. № 19 poz. 92) w przedmiocie zaliczania osad wiejskich w poczet miast oraz zmiany granic miast na obszarze b. zaboru rosyjskiego zarządza się co następuje:

§ 1. Osadę Serock i 23 morgi gruntów rządowych, położonych między tą osadą, a „fortami Napoleona” wyłącza się z gminy wiejskiej Zegrze powiatu pułtuskiego i tworzy się z nich gminę miejską Serock z siedzibą własnego zarządu w Serocku.

§ 2. Na utworzoną w ten sposób gminę miejską Serock rozciąga się moc obowiązująca dekretu z dnia 4 lutego 1919 r. o samorządzie miejskim (Dz. P. P. P. № 13, poz. 140), uzupełniając jednocześnie wykaz miast dołączonych do tego dekretu, jak następuje: „160 Serock”.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 roku.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*Minister Spraw Wewnętrznych: *A. Kamiński*

982.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 27 listopada 1922 r.

w przedmiocie uzupełnienia rozporządzenia o organizacji i zakresie działania okręgowych zarządów lasów państwowych.

Na podstawie art. 15 i 27 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. № 1, poz. 1) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf piąty rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 114, poz. 753) uzupełnia się przez dodanie po punkcie o) punktu p) treści następującej:

„p) likwidacja serwitutów, ciążących na lasach państwowych, o ile wartość roczna korzyści serwitutowych, jakie użytkownicy tracą z tytułu likwidacji przysługujących im służebności, nie przekracza wartości trzech tysięcy metrów sześciennych drewna użytkowego, ustalonej według cen wskazanych w taryfie urzędowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

983.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 23 października 1922 r.

w przedmiocie dodatków drożyźnianych do rent zapewnionych ustawą niemiecką z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 804) w przedmiocie zmiany ustawy niemieckiej z dnia 20 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 989) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby, pobierające renty zapewnione obowiązującą w b. dzielnicy pruskiej ustawą niemiecką z dnia 22 grudnia 1911 r. o ubezpieczeniu urzędników prywatnych (Dz. ust. Rzeszy Niemieckiej, str. 989), otrzymują aż do odwołania dodatki drożyźniane do tych rent w wysokości oznaczonej poniżej.

§ 2. Dodatki drożyźniane wynoszą miesięcznie:

a) dla osób pobierających renty inwalidów 10.000 mk.,

b) dla osób pobierających renty starców 12.000 mk.

c) dla osób pobierających renty wdów lub wdowców 5.000 mk.,

d) dla osób pobierających renty sieroce 2.500 mk.,

Każde dziecko, będące zupełną sierotą i pobierające rentę sierocą otrzymuje dodatek miesięczny w wysokości 5.000 mk.

Suma dodatków drożyźnianych dla osób wymienionych w p. c i d, pozostałych po jednym ubezpieczonym, nie może przekraczać 10.000 mk. miesięcznie.

Dodatki drożyźniane winny być wypłacane miesięcznie zgóry łącznie z rentami.

§ 3. Z dodatków drożyźnianych nie mogą korzystać osoby, które otrzymują już dodatki drożyźniane do rent, przyznanych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej Rzeszy Niemieckiej w wysokości nie mniejszej niż przewiduje § 2 niniejszego rozporządzenia, osobom zaś pobierającym dodatki drożyźniane do rent, przyznanych na podstawie ordynacji ubezpieczeniowej w wysokości mniejszej niż przewiduje § 2 niniejszego rozporządzenia należy wypłacać różnicę.

Renciści, którzy korzystali z ulgi, przyznanej im na mocy § 390 ustawy powołanej w § 1 niniejszego rozporządzenia, tudzież osoby pozostałe po nich, otrzymują połowę dodatku drożyźnianego, określonego w § 2 niniejszego rozporządzenia.